

Κυθῆραι,
Ἡ νῆσός σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν
μετανάστευσιν. Ὅσοι μὲν ἐκφεύ-
γετε τὰ μεσαιωνικά χωρία σας, κατε-
βῆτε εἰς τὸ παλιὸν καὶ κτίσατε
ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν.
Κατεβῆτε εἰς τὸ Διακόφτι, τὸν τό-
πον τοῦ ἀσφαλτοῦς μέλλοντος. Μὴ
σας παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας
ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λαί-
κην ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς
τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν
πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς
διηγετικῆς αὐτοῦ διαπαιδαγωγίσεως
διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὅποیان πρέπει
πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δῆποτε πικρά
καὶ ἂν εἴναι».
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 7 (ΣΤΟΑ) ΤΗΛ. 20.573 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1960-ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2

ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Πολυάριθμοι ἐπιστολαὶ συμ-
πολιτῶν ἐκ διαφόρων μερῶν, καὶ
ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς», αἱ ὁ-
ποῖαι ἔφθασαν εἰς τὰ γραφεῖα
μας, περιγράφουν τὴν βαθεῖαν ἐν-
τύπωσιν τὴν ὅποیان ἐπροξένησεν
ἐκείνους ἡ πρὸς τὸν Πρόεδρον
τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλὴν
ἀποκαλυπτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Διευ-
θυντοῦ μας, ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς
τὸν πρώτον φύλλον μας, περὶ Δια-
κοφτίου καὶ τῶν καταχθονίων ἀν-
τιδράσεων πρὸς ἀξιοποίησιν αὐ-
τοῦ, ὡς τόπου σωτηρίας τῆς φθι-
νύσης νήσου μας.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἀνεμέ-
νωμεν διόφορον ἀντίληψιν ἀπὸ
τούς ἀγαπῶντας τὴν νῆσον μας
συμπολίτας, οἵτινες καὶ ἀποει-
λοῦν τὴν πλειονότητα εἰς τὴν πε-
ρίστασιν αὐτήν. Διότι ἐπὶ τέλους
τί ἐπεδιώξαν καὶ τί ἐπιδιώκουν οἱ
ἄνθρωποι, οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν
καθόδον τῶν κατοίκων μας ἀπὸ
τῆς ἐρημιᾶς ἀπὸ τὴν ἐγκατά-
ληψιν χωρία των, εἰς τὴν παρα-
λιακὴν θέσιν τοῦ Διακοφτίου;

Ἀπλοῦστατα. Ἐπεδιώξαν καὶ
ἐπιδιώκουν τὴν δημιουργίαν εἰς τὸ
σημεῖον αὐτοῦ τῆς νήσου μας μίας
ἐνταῆς προόδου καὶ πολιτισμοῦ,
ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐπιμελιώμετο
ἡ Τουριστικὴ ἀξιοποίησις τῆς
πᾶσης νήσου μας, ἀφού δὲν ἔμεινε
πλέον εἰς αὐτὴν ἄλλη διέξοδος
σωτηρίας, μετὰ τὴν φυγὴν τῶν
κατοίκων τῆς εἰς ξένας καὶ μακρυ-
νὰς χώρας.

Ὑπάρχει κανεὶς ὁ γνωρίζας
τὸ Διακόφτι, ὁ δυνάμενος ν' ἀν-
τιμετρήσῃ τὰ ἀπειρα πλεονεκτή-
ματα, ποὺ παρέχῃ ἡ τοποθεσία
τοῦ Διακοφτίου διὰ τὴν δημιουρ-
γίαν εἰς αὐτὴν μίας νέας καὶ συγ-
χρόνου πόλεως; Θὰ ἔπρεπε νὰ εἴ-
ναι πολὺ κακόπιστος ἄνθρωπος
διὰ νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ.

Καὶ αὐτὸς ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς
καθόδου τῶν Λογοτεχνῶν μας εἰς
τὸ Κόφτι, καὶ ἡ ἐγκατάστασις
ἐντὶ τῆς νηϊδὸς Μακρυκὺθρας
τοῦ Διακοφτίου.

Εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ
ποῖαν τεραστίαν σημασίαν θὰ
εἶχε διὰ τὴν νῆσον μας ἕνας συν-
οικισμὸς διανοομένων ἀνθρώπων
εἰς τὴν ἐν λόγῳ νηϊδῇ; Ραγ-
δαία θὰ ἦτο ἡ ἀξιοποίησις τῆς ὁ-
λῆς περιοχῆς τοῦ Διακοφτίου, καὶ
ἄρδην ἀνατροπὴ τῆς παλαιᾶς καὶ
καθηστερημένης νοοτροπίας τῶν
κατοίκων μας.

Αὐτομάτως τότε θὰ ἐξέλπειν
αἱ ἑριδες καὶ αἱ τοπιστικαὶ διεν-
έξεις των, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐνεφά-
νιζον, καὶ μᾶς ἐμφανίζον ἀτυχῶς
ἀρόμην, ὡς καθυστερημένους ἄν-
θρώπους, τὴν στιγμὴν μάλιστα,
ποῦ ἄλλα περιτοχὰ τῆς Ἑλλάδος
μικροτέρας τουριστικῆς σημασίας
ἀπὸ τὴν νῆσον μας, συναγωνίζον-
ται ποῖα πρώτη καὶ ἐμφανισθῇ τε-
λειότερα εἰς τουριστικὴν δραστη-
ριότητα. Καὶ τὸ ἐπιτυχάνουν,
διότι αὐτὰ δὲν μαστίζονται ἀπὸ
ὑπαυθύνους, τυφλοὺς ἀπὸ τὸ
πῶθος τοῦ τοπικιστικοῦ των συμ-
φεροντος, καὶ μὲ διεφθαρμένῃν
τὴν δημοσιοπαλιχικὴν των συνεί-
δησιν, διὰ νὰ ρίπτουν εἰς τὰ ἀρ-
χεῖα των καὶ ν' ἀποκρύπτουν τὸν
ἐν γράφῳ χάρτην τῆς σωτηρίας ἑ-
νὸς τόπου.

Τὸ Διακόφτι, καὶ πρέπει τοῦτο
νὰ γίνῃ συνείδησις πλὴν εἰς πάν-
τα Κυθῆραι, εἶναι ἡ ἐκ φύσεως
ιδεώδης τοποθεσία τῆς ὁποίας ἡ
ἀξιοποίησις θ' ἀποδῇ ἡ σωτηρία
τῆς νήσου μας.

Τὸ θαυμάσιον κλίμα τοῦ Δια-
κοφτίου, ἡ ἀθάσση εἰς καθάρτητα
θάλασσά του, ἡ ἐκτεταμένη ἀμ-
μουδιά του, τὰ ὄφθα καὶ γλυ-
κύτατα νερά του, ἡ γραφικότης
τῆς νηϊδὸς του καὶ τοῦ γύρου
αὐτοῦ τοπίου, καθιστοῦν τὴν εἰς
αὐτὸ διαμονὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀ-
νετον καὶ εὐχάριστον.

Οὐχὶ ἀσκόπως, καὶ χωρὶς λό-
γον, ἔθεσαν εἰς τὴν περιφέρειαν
του οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες τὴν γέν-
νησιν καὶ τὴν λατρείαν τῆς Ἀφρο-
δίτης. Εἰς τὸ μεταξύ Διακοφτίου
δουνοῦ Ἀγίου Γεωργίου — Ἀγ-
ίας Μόνης καὶ Παλαιοπόλεως
τρίγωνον, εὐρίσκεται τὸ ιδεωδέ-
στερον κλίμα, ἀγνωστον εἰς τοὺς
Ἕλληνας, ποὺ δὲν συναντᾶται
οὐδαμῶς τῆς ἄλλης Ἑλλάδος.

Ἡ ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς Ἀγίας
Μόνης θέα πρὸς τὴν ἐναντίον Πε-
λοπόννησον, τὰ δουνὰ τῆς, Τα-
γετὸν καὶ Πάρωνα, τὸν Μαλέαν,
ἕως πέραν τὴν γειτονικὴν Κρήτην
μὲ τὰ χιονισμένα δουνὰ τῆς, καὶ
τὴν ὅλην σιλουέτα τῆς, εἶναι κά-
τὶ τὸ ἀσυλληπτοῦ γοητείας καὶ
ἀθάστου ὠραϊότητος θέαμα.

Καὶ ὅλα αὐτὰ, ἀποτέλουν τὰ
πρώτα καὶ βασικότερα θεμέλια
τῆς Τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως
τῆς νήσου μας. Διότι εἶναι φυσι-
κὰ καὶ ἀνσλόιωτα, ἐνὶ τ' ἄλλα
εἶναι ἔργα ἀνθρώπων.

Ἐὰν συνεπῶς διαφημισθῶν
ταῦτα καταλλήλως, ἀφού προη-
γουμένως ἰδρυθῶν τουριστικὰ ξε-
νοδοχεῖα, τουριστικοὶ ξενῶνες, ἀ-
σφαλοστρωθῶν οἱ δρόμοι μας,
κατασκευασθῶν τὰ προγράμματα
τις θέατα καὶ εἰς τὸ Διακό-
φτι καὶ εἰς τὰ Μακρυκὺθρα, τα-
κτοποιηθῇ ἡ ὁδικὴ μας συγκοι-
νωσία καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ θαλασ-
σία μας τοιαύτη, ἀποκτήσουν οἱ
κάτοικοι τουριστικὴν συνείδησιν,
καὶ ἔλαρμασθῶν ὅλα τὰ μέτρα
τὰ ὁποῖα οδηγοῦν εἰς τὴν ἀνετον
διαμονὴν τῶν ξένων, ἀσφαλίστατα
ἡ νῆσός μας τὴν ὅποیان ἐπιγυρᾶ
πολιτικότητα ὁ Πρόεδρος τῶν Ἑλ-
λήνων Λογοτεχνῶν κ. Γ. Σαμπο-
λὴς ἐχαρακτήρισεν ὡς: «Ἡ ἡσυχία
τῶν φωτεινῶν ὁριζώντων», θὰ ὑπερ-
βῇ εἰς τουριστικὴν κίνησιν καὶ ἐν-
διέρον πολλοὺς ἄλλους τόπους
τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὸ Διακόφτι ἐπαναλαμβάνο-
μεν, ἀρχίζει ἡ Τουριστικὴ ἀξιο-
ποίησις τῆς νήσου μας καὶ ἡ σω-
τηρία τῆς ἀπὸ τὸν μαρμαρὸν τῆς.

Ἐὰν δὲ παρ' ἐλπίδα, καὶ ἀπὸ
εἰσουςθήπου λόγου, καὶ παρὰ
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς, ἡ ἀπὸ λόγου
πολιτικὸν τινὸς συμφέροντος, ἐπι-
δραυνθῇ ἡ παρακωλυθῇ ἡ τα-
χεῖα ἀνάδειξις τοῦ Διακοφτίου ὡς
μας, δέον νὰ δεξιωθῶμεν, ὅτι
τοῦτο δὲν θ' ἀποτελέσῃ ὀφρμὴν
νὰ σταματήσωμεν τοὺς δι' αὐτὸ
ἀγῶνας μας. Καὶ ἂν ἀκόμη ἡμεῖς
λείψωμεν, ὑπάρχουν ἄλλοι νὰ
τοὺς συνεχίσουν.

Διότι τὸ Διακόφτι δὲν εἶναι ἑ-
νὶ ἀπλοῦν γεωγραφικὸν σημεῖον

ὅς εἰναι παληολιαντὰς ξεθωριασμέ-
νην.
— Πάρε λάχανα καπέλα μου. Εἴ-
ναι θαῦμα! Φρέσκα, ὠραία, νόστι-
μα! Κι' ἂς τὰ ἔχουν ραντίην καὶ
βρωμίη δλα τ' ἀδέσποτα βρωμέ-
σκαλα.
— Πιὲ αὐτὸ τὸ κρασί ποῦ σοῦ
δίνα. Εἶναι θαῦμα! Δὲν θὰ τὸ ξεχά-
σῃς! Κι' ἂς εἶναι παληόξιδον, πρῶ-
τῆς γραμμῆς.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρε... Ἄλλ' εἶναι ἀτέλειωτα
τὰ θαῦματα καὶ ἡ τερατολογία.
Μία τοιαύτη τερατολογία, ποῦ εἴ-
ναι ἀλήθεια ἕνα σωτὸ τερατολογι-
κὸ θαῦμα θ' ἀρηγῶν ἔδω χάριν τῶν
νεωτέρων ἀναγνωστῶν τῆς «Φωνῆς»
διότι οἱ παλαιότεροι τὴν γνωρίζουν.
— Πάρ

ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Η Γενική Γραμματεία Τουρισμού ως εκπαιδευτική με τους μηχανικούς της είναι άριστος τύπος αποκαρτερησίου δια τα χωρία και ως τον κοινοποιεί προς τους Νομάρχες να φροντίσουν με κάθε τρόπον δια την εφαρμογήν του.

Δεν άρκει να καλούνται οι κάτοικοι των χωριών να λάβουν δάνεια μακροπρόθεσμα δια την κατασκευήν αποκαρτερησίων. Η υιοθέτηση των χωρικών είναι γνωστή για κάτι που το θεωρούν περὶ τὸν γένεσιν ἐκ τῶν χωρίων τῶν. Ὅρα καὶ Ἀγγελοκαστρον τῆς Κορίνθου. Ἐκ τῶν χιλίων διακοσίων κατοίκων που ὄρισε τὸ χωρίον αὐτὸ κανεὶ δὲν μετέειν εἰς τὸν Νομάρχην καὶ παρὰ δυνάμειν διὰ νὰ κατασκευάσῃ τὸ αποκαρτερησίου του. Μόνον εἰς εὐρῆν. Ὁ δάσκαλος τοῦ χωρίου!

Πρέπει λοιπὸν τὸ ταχύτερον νὰ ρυθισθῇ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ τὸν ἀποκαρτερησίου κατὰ τρόπον ἐγγυόμενον τὴν ἐπιτυχίαν του.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Εἰς τὴν νῆσον μας ἐδημιουργήθη ἓνα Νοσοκομεῖον. Μία σύντομος περίαυτο πληροφοριοδοτική εἶναι ἀπαρτίζουσα διὰ τοὺς ἀγνοούντας τὴν ὑπαρξίν του καὶ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ καὶ τῆς λειτουργίας του.

Τὸ Νοσοκομεῖον αὐτὸ ἰδρύθη μετὰ χρημάτων τῶν ἐξω κυρίως τῆς Ἑλλάδος διούτων Κυθρίων. Διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ ἐργάσθη δραστήριος ὁ ἐν Νέῳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τότε πρέσβης τῆς ἐκεί ἐκκλησιαστικῆς Ἀδελφότητος κ. Μιχ. Σεμιτέκοβς. Συγχρηματοδοτήσαντες ἓνα μόνον ἐν Ἀθήναις πολυμέλεια ἐκ Κυθρίων Ἐπιτροπὴ μετὰ τὸν τίτλον «Ἐραρικήν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ἀνέγειναι Νοσοκομεῖον εἰς Κῦθρον καὶ τὴν ἀσφαλοποιήσασιν τῆς κεντρικῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς νήσου.

Ὁ σχεδιασμός τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἐνεκρίθη διὰ Βασιλικὴν Διατάγματος τῆς 24 Μαρτίου 1952 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 75 Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἴδιου ἔτους.

Τὸ κτίριον τοῦ Νοσοκομείου κατασκευάσθη ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου μηχανικοῦ τῆς Νομαρχίας, ὅστις καὶ ἐπέβλεψε τὴν ἐκτέλεσίν του. Ἡ οἰκονομικὴ δὲ ἐξασφάλισις τοῦ Νοσοκομείου ἐπευχόθη διὰ τοῦ δι' αὐτὸ κληροδοτήματος τοῦ ἀξιωματικοῦ Νικολάου Ι. Τριφυλλῆ.

Ἡ τοποθεσία ὅπου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐκτίσθη τὸ Νοσοκομεῖον ἦτο ἡ μάλλον ἀκατάλληλος. Αὐτὴ κείνη εἰς τὸ χαμηλότερον σημείον τῆς κορυφῆς Ποταμοῦ, ἡμικύκλιον μίας βαθείας καὶ εὐρείας χαράδρας ὀνομαζομένης ὑπὸ τὸν κατὸικὸν Μαυρίλας καὶ καλυπτομένη, ἰδίᾳ τὸν χειμῶνα, συγκατα εἰς δὴλον αὐτῆς τὸ βάθος καὶ μῆκος ὑπὸ παχιάς διπλῆς σχηματιζομένης ἀπὸ τοῦ δυτικῆς ἀνέμου. Ἡ ὁμίλη αὐτὴ προσβάλλει τὸ κτίριον τοῦ Νοσοκομείου καὶ τὸ πλῆμ ἡρκεῖ ἀπὸ ὑγρασίας.

Τὸ Νοσοκομεῖον ἐκτίσθη εἰς τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν διότι τὸ οἰκόμενον ἦτο δωρεὰν προσφορά τὸν συγγενὴν τοῦ διαδότου Τριφυλλῆ. Καὶ μὴ ὅλον διὰ προσεγγισίαν δωρεὰν δόλοισι ἀντρίμματα ὑπὸ τὸν κατὸικὸν Ποταμοῦ διὰ νὰ κτιοῖ τὸ Νοσοκομεῖον εἰς ἄλλην ἐπισημότεραν καὶ ὑγιεινότεραν τοποθεσίαν, ἐπεκράτησεν ἡ ἐπιμονὴ τοῦ διαδότου νὰ κτιοῖ τὸ Νοσοκομεῖον ἐκεῖ πού σήμερον εὐρίσκειται.

Ὅα ἔπρεπε, νομίζομεν, νὰ εἶχε καθεστῇ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Τριφυλλῆ ὑπὸ ἀρμόδιον ἰατρὸν, ὑγιεινολόγον κυρίως, καὶ τὸν μετὰ τῆς προαναφερθείσης Ἐραρικῆς Ἐπιτροπῆς. Οὕτε ἔλαβεν ὅτι ὅπου τὸ παράδειγμα τῶν Ἀγγλων, οὐτεὶς ἔπαινε ἐξουσίαν τὴν Κῦθρον ἐκτίσαν πρὸς ἑκατὸν πενήντα ἐτὼν εἰς ὑψηλὴν καὶ ὑγιεινὴν σημείον τοῦ Ποταμοῦ, τὸ πάλαινον καὶ διατηρούμενον ἔριστα μέχρι σήμερον Δημοτικὸν Σχολεῖον τῆς κοινότητος τὸ χρησιμοποιοῦμενον ἤδη ὡς αἰθουσα κινηματογράφου.

ΤΑ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ

Τέλος, τὸ Νοσοκομεῖον ἐκτίσθη δὲ πού καὶ διὰς ἐκτίσθη, καὶ παρεδόθη εἰς χρῆσιν.

Ὅλίγας ὅμως ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ στέγη τοῦ διερχομένου εἰς τὴν σημεία τῆς, καὶ τὰ ὁμόρεια ὕδατα κατέκλυσαν τὰ δωμάτια τοῦ Νοσοκομείου εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἐγκαταστάθη ἡ ὑγρασία.

Περὶ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ οὐδεμία ἐπαρκὴς ἐξήγησις ἰδῶν πρὸς τοὺς δωμάτια Κυθρίων ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀναλόγων τὴν κατασκευὴν τοῦ κτιρίου ἐργαζομένων, διότι οὗτος εἶχε ἀναχωρήσει δι' Ἀθήνας ἐνθα ἰδρύσει Τεχνικὸν Γραφεῖον ἀνεγείρας πολιτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἀλαθείᾳ στέγης ἐγένοντο διάφοροι ἐπισκευαὶ καὶ ὑποτίθεται διὰ προσελθόντων ἄλλων γενικότερα ζήμια τοῦ κτιρίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἐνεργὸν κατὰ κάποιον δικτατορικὸν τρόπον εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Νοσοκομείου κ. Σεμιτέκοβς, δι' ἑνὸς οὐκαὶ τὸν ὑπέδειξεν εἰς τοὺς Κυθρίους τὴν πλήρη ὑποκαθὸν τῶν ἐξ τῶν κ. Ἰωάννην Σ. Κασιματῆν, τὸν καὶ Ἰσκαν, ἄρην συνταξίας, ἐπιτελούντων, τὸν ὅσον τῇ ὑποδείξει τὸν ἐξέλεξεν ἡ Ἐραρική διὰ τὸ Νοσοκομεῖον κλπ. Ἐπιτροπὴ ὡς Γραμματεῖα τῆς, διότι αὐ-

τὸς, ἦτο παντογνώστης, καὶ ἀντιπρόσωπος διαφημιστῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τοῦ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ὁ ἀπαιτούμενος πολλὰ στήλη τῆς «Φωνῆς» διὰ τὰ κατόπιν διαδραματιζόμενα. Τὰς διαφωνίας, καὶ τὰς διενέξεις μετὰ τῆς ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ Τριφυλλῆ ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἐραρικῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς, τὴν ἐπέμειναν τὸ Κράτος, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀνέσεως τῆς λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου.

Αὐτὰ προσωρινῶς παραλείπομεν πρὸς ἐξοικονομῆσιν χρόου τῆς ἐφημερίδος. Ὅα ἰδὸν ὅμως καὶ αὐτὰ τὰ φῶς τῆς δημοσιότητος, διότι ὁποῦτος μέρος τῆς ἰστορίας τοῦ Νοσοκομείου μας καὶ εἶναι ἀποκαλυπτικὰ τοῦ Τσιργώτικου χαρακτῆρα.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τὸ Νοσοκομεῖον ἤρξισε λειτουργεῖν μετὰ δύο τμήματα. Τὸ Μαιευτικὸν καὶ τὸ Μικροβιολογικόν. Καὶ εἰς μὲν τὸ Μαιευτικὸν ἦν ὁ Ἀθήνας Ἐραρική Ἐπιτροπὴ ἐποπτεύουσα τὸν Κυθρίων ἰατρὸν κ. Θ. Μαρέντην, εἰς δὲ ἀνέσεις καὶ τὴν ἰατρικὴν τοῦ Νοσοκομείου, εἰς δὲ τὸ Μικροβιολογικὸν τὸν μὴ Κυθρίων ἰατρὸν κ. Κ. Κριθάρην. Μετὰ δύο λοιπὸν αὐτὰ τμήματα καὶ δύο κορίτσια πού προσκόμουν ἐλαιοὺργησαν ἐπὶ τριετίαν τὸ Νοσοκομεῖον.

Ὅταν τέλος ἐπενέθη τὸ Κράτος, τὸ Νοσοκομεῖον ἐκαρτερήθη διὰ τῆς ἀφ' ἐκείνου Τριφυλλῆ καὶ Νοσοκομείου Κυθρίων ἔποπτευσαν εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλοι ἰατροὶ μετὰ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν ἰδιοτήτων, ὡς ἐπίσης νοσοκομοὶ μετὰ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, ἀκόμη δὲ καὶ ἐπαρκῆς βοηθητικὰ καὶ διοικητικὰ προσωπικά. Τὴν ὁλὴν δὲ διοίκησιν τοῦ Νοσοκομείου ἀνέλαβεν Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβαστάτου Μητροπολίτου Κυθρίων κ. Μελιτίου. Πρῶτῃ πράξει τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἦτο ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομείου κ. Μαρέντη, τὴν ὅποιον αὐτὸς πρόβλεψεν ὅπως νὰ παραιτηθῇ μετὰ δύο τοὺς νοσοκόμους.

Ο «ΘΥΡΑΙΚΟΣ»

Οἱ Κρήτες ἔχουν πολλὰ ὀρεῖας καὶ ἐκφραστὴς μαντινάδες. Μία μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθη:

«Εἴπαίμεν σου γρηὶ καὶ... νὰς μετὰ νὰ μὴ τὸ παρακάνας». Εἰς αὐτὴν δὲ ἡμπορούσαμε καὶ μεῖς νὰ προσθέσωμεν:

«Τούτο ὁρμίζει καὶ στὸ Γιάννη πού τὸ ἔχει παρακάνας». Ἀλλ' ὁ κ. Ἰσκαν φαίνεται ὅτι δὲν κατέειπε τέτοιαις μαντινάδες καὶ ἀφ' οὗ δὲ ἀρῶσα Τσιργώτῃ γὰ Τσιργώτῃ πού νὰ μὴ τὸν κατέστησε διάσημον, τῶρα ἀνεκρίβε καὶ τὸν τῶς Διουβητῇ πού τὸ Γενικὸν Τριφυλλῆ Νοσοκομείου Κυθρίων κ. Θ. Μαρέντην: «Θυρῆν ἐκτείνου, ξεῖρετον ἰατρὸν καὶ ἀνθρωπιστῇ».

Ἀς μὴς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ἰσκαν νὰ τοῦ παρατηρήσωμεν ἐδῶ διὸν τὸν χρησιμοποίησιν τὸν κάλαμον τοῦ εἰς δημοσιεύματα τὰ ὁποῖα δὲν φέρουν μόνον πληροφορικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐντυπωσιάζουν τὴν κοινὴν γνώμην τὸν συμπλοκῶν μας, ὅρεϊ καὶ νὰ μελετᾷ καὶ νὰ ζυγίσῃ τὴν ὁμολογίαν τῆς καθὲ τοῦ λέγουσιν τῆς καθὲ τοῦ φράσεως. Καὶ ὅς μὴ νομίζῃ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῶν εἰς ὅρα.

Τὸ ἀναγνωρίζομεν τὸ δικαιώμα νὰ ζῇσῃ ὡς ἀνθρώπος ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά του, καὶ νὰ ἐκβαλῇ καθεὶ ἐναντὶ ἐπιδιώκει τὴν διαφύσιν του, ἀλλ' ὅχι ὅμως καὶ νὰ ψεύδεται. Διότι τὸ ψεύδος καταλήγει εἰς ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἀπὸ αὐτὰ πού προσμένει.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΩΤΗΣΙΝ

Ὑπεσχεθήμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Φωνῆς» ὅτι εἰς τὰς κρίσεις μας γὰ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν νῆσον μας γὰ ἡχολόγημα διὰ μόνον περὶ πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ προσώπων. Καὶ τρῶμεν τὴν ὑπόσχεσιν μας.

Ἐπειδὴ αἱ πράξεις καθὲ ἀνθρώπου ἀκούονται κάποιον κοινωνικὸν, πολιτικὸν ἢ ἐπιστημονικὸν λειτουργημα ὑποκείμενα εἰς τὴν κρίσιν τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ ἐπειδὴ ὁ τύπος, ὡς γνωστόν, ἐκπρωπεῖ τὴν κοινὴν γνώμην, δικαιούμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. Ἰσκαν ἐπὶ ποίῳ κριτηρίῳ ἐστῆρξεν γὰ νὰ ἀνακαλύψῃ «θυρῆν» τὸν κ. Μαρέντην;

Ὁς «θυρῆν» ἀνθρώπου χαρακτηρίζονται οἱ υπερβάλλοντες εἰς ἀξίαν καὶ εἰς ἔργα ὠφελοῦντα ἢ καὶ δάπνουντα τοὺς ἄλλους συνανθρώπους των. Ὅπως π.χ. οἱ μεγάλοι δορυκτῆρες, οἱ μεγάλοι ἡγῆται λαῶν, οἱ μεγάλοι ἥρωες, ὡς ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀντίσθες, ὁ Κάισαρ, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Μέγας Ναπολεὼν καὶ ἄλλοι τῆς κατηγορίας αὐτῆς. Ἀκόμη ὁ Κανάρης, ὁ Μιαούλης, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Καραϊσκάκης, ἡ Μπουμπουλῖνα καὶ τὸς καὶ τῶς ἄλλοι Ἕλληνες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821 καὶ τὸν κατόπιν ἀκόμη πόλεμον μας, ὡς ὁ Πλαστήρας καὶ τῶς καὶ τῶς ἄλλοι.

Εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς διανοητικῆς ἀπείρου εἶναι οἱ ἐξουσιαι δικαίωμα νὰ ὑποκαθίστανται ὑψηλοὶ καὶ πρῶτος ὁ Ἀρχιμήδης.

Γιὰ νὰ κατανοηθῶν ὅτι ἐκτρέφοντο τὸ μόνον δόλοισι.

Ὁς θυρῆν ἀκόμη, ἀλλ' ἐπὶ ἄλλου πεδίου, ἡμποροῦν νὰ χαρακτηρηθῶν: ὁ Γερμανὸς στρατιωτικὸς Μουνχολζεν γὰ τῆς ἀφαιρέσεως τερατολογίας καὶ τῆς ψευδῆ του, καὶ οἱ περιήρην: Ἀδὸν Ζουάν καὶ Καζανόβας γὰ τῆς ἐρατικῆς τὸν περιπέτειας καὶ κατακτήσεις θηλέων.

Ὁ κ. Μαρέντης ὅμως εἰς ποῖαν κατηγορίαν ἐμβολίον κατατάξῃ ἀπὸ τὸν κ. Ἰσκαν; Εἰς τὴν κατηγορίαν τὸν ἰατρὸν, γράφει, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν του.

Τὸ πρῶτον ὅμως εἶναι δυσῶστον. Διότι ἓνας «θυρῆν» ἰατρὸς καὶ μάλιστα «ἐπιδεικνύων Νοσοκομεῖον», δὲν ἀποκαρτεῖται ὡς τῆς θέσεώς του, καὶ δὲν ἀντικαθίσταται δι' ἄλλον. Ἀλλὰ παραμένει εἰς τὴν θέσιν του καὶ τμήμα καὶ γεραίρεται ἀπὸ τὴν κοινότητα.

Ὁ κ. Μαρέντης, ὅμως, ἀφ' οὗ ἐπέτυχεν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς του νὰ διατρέψῃ τὴν κοινότητα Ποταμοῦ, πρὸς καὶ εἰς ἀνοικτοὺς καὶ δορυκτῆρας χαρακτηρίσους διαπρεπῶς συναδέλφους του προκαλέσας αὐτὰ δριμύτητα κατ' αὐτὸ σκόλη.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προβῶμεν εἰς περαιτέρω κρίσεις διὰ τὴν ὁλὴν πολεῖται τὸν ἰατρὸν κ. Μαρέντην ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου Κυθρίων. Παρατηροῦμεν, ἐν τούτοις, ὅτι ὁ κ. Μαρέντης, μεταπηδήσας ἐκ τῆς ἀφανούς θέσεως τοῦ ἰατροῦ ἐνθα χωρίου τῆς νήσου μας εἰς τὴν θέσιν αἰνιδικῶς τοῦ διευθυντοῦ ἐνός Νοσοκομείου, χωρὶς κυμῖσιν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν προεκπαίδευσιν, ὑπερέβαλεν ἑαυτὸν καὶ ἐπίστευσε ὅτι κατέστη προσωπικότης.

Οἱ ἄνθρωποι, ὅρεϊ καὶ νὰ γνωρίζῃ ὁ κ. Μαρέντης, δὲν κατὰ τὴν ἀπαιτήσιν προσωπικότητες ἐπιδίῃ ἀπλῶς παρρησιάζαν ὡς ἰατροὶ εἰς πέντε - ἑκατὸ κενοὺς ἢ ἑκατὸν μίαν ἐνεσιν πενικιλίας.

Καὶ ἐπειδὴ μὴς ἐδόθη ἡ ἀφορμὴ αὐτὴ ὡς μὴς ἐπιτράπη νὰ διατυπώσωμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τοῦ τοῦ μετὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ ἀσκήται τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα.

ΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Ὁ ἄνθρωπος πού ἀσκή τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα πρέπει πρῶτα - πρῶτα νὰ ἔχῃ χρηστὸν ἥθος. Νὰ εἶναι ἀδιοπρηπὴς καὶ σοδάρως. Νὰ μὴ εἶναι ἐπιπόλαιος, φλύαρος καὶ ἐλαφίστης ἢ φιλοχρήματος. Νὰ μὴ εἶναι μικρολόγος, νὰ μὴ φθονῇ τοὺς συναδέλφους του καὶ νὰ μὴ τοὺς διαβάλλῃ.

Ὁ ἰατρὸς δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον θεραπευτῆς, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλος, καὶ μάλιστα χριστιανός. Διότι ἀποτελεῖ ἀνάντηρον κοινωνικὸν ἀντικείμενον, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὑπεδιδραγὴ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς του. Τῶν ἐπισημῶν ἀγαθῶν καὶ σεβαστῶν, καὶ ἐξυπηρετῆται ἀντίτως εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ ἀνάγκας ἀπὸ τὴν καλὴν τὴν φήμην.

Ταῦτα ἰσχύουν καὶ διὰ καθὲ ἄνθρωπον πού παίζει τὸν ρόλον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἑπάρειαν, τοῦ νοσοκομείου ἀνθρώπου, τὸν ἱερέα, τὸν διδάσκαλον, τὸν δικηγόρον.

Ἀν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἀσκήσῃ ἀγνοήτως, ἐπιπόλαιος, με φιλοχρηματικὴν καὶ με ἐλλείψιν σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἡθικούς καὶ ἀνάγκας τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, τότε ὁ ἄσκων κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, παύει νὰ εἶναι ἰατρὸς ἀκόμη καὶ ἀνθρώπος. Καὶ ἀλλοιόμενος τῆς κοινωνίας πού δὲ ἐντυπωσιάζονται τὴν ὑγίαν των εἰς ὁμοίους ὅπως αὐτῶν ἀνθρώπων.

Ο ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΚΡΙΘΑΡΗΣ

Ἐν συνεχείᾳ τὸν ἀνωτέρω θεωροῦμεν ὅτι μόνον σκότῃ, ἀλλὰ καὶ ὑποκρίσειν μας, νὰ ὁμολώσωμεν ἀπὸ τὸν στήλην τῆς «Φωνῆς» διὰ τὸν ἐποχωρησαν, λέγει ὁμοίως ἡλικίας, ἐκ τοῦ Νοσοκομείου Κυθρίων ἰατρὸν μικροβιολόγον κ. Κων. Κριθάρην.

Ὅταν οἱ μεταγενέστεροι θὰ θελήσιν νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἰατρικὴν τοῦ Νοσοκομείου μας, καὶ νὰ ἐρευνήσῃ τὴν τῆς πρώτης λειτουργίας του, καὶ τὸ ἔργον τὸν πρῶτον ἰατρὸν πού εἰς αὐτὸ ὑπερέστησαν, θὰ σταθῶν μετὰ εὐλάβειαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Κριθάρη.

Διότι ὁ ἰατρὸς κ. Κριθάρης δὲν ἦτο ὁ οἰοδότης ἰατρὸς μικροβιολόγος ἐνός Νοσοκομείου, ἀλλ' ὁ ἔσχατος Ἕλληνας ἐπιστήμων, ὅστις, ὡς δὲν γνωρίζουν οἱ Κυθρίοι, ἀπέτελεσε, τὸσον ἐν τῇ ἐξῆς ὅσον καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐξαιρετικὴν ἐπιστημονικὴν φωνήν, ὡς ἐπὶ τὴν ἀνέγνυναι ἀνθρώπων, μετὰ τῆς ἀρετῆς τὸν ἀνωτέρω ἀνθρώπου.

Ἡ ἰστορία δὲ τὸν ἀνωτέρω ἀνθρώπου εἶναι αὐτὴ αὐτὴ τὸν ὅποιον οὗτοι τοῦ λαοῦ μεταξὺ τοῦ ὁποῖου οὗτοι ἔλθουν, καὶ ἡ ἰστορία μίας κοινωνίας, τὴν ὅποιαν ὑπερέστησαν. Ἡ τοιαύτη δὲ πρέπει νὰ γίνετα γνωστὴ καὶ μὲν ὑποδιδεῖται εἰς τοὺς νεωτέρους.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Ἐπειδὴ ἡ ἐξιστόρησις τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Κριθάρη ὅτι ἀπῆλθε πολλὰς στήλας τῆς «Φωνῆς» συνοψίζομεν αὐτὴν εἰς τ' ἀκόλουθα κυριώτερα σημεία.

Ὁ κ. Κριθάρης ἐγενήθη ἐν Ρωσσίᾳ καὶ εἰς τὴν πόλιν αὐτῆς Ἀντίκα τὸ Βορείου Καυκάσου ἐκ γυναικῶν

καταγομένων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πόντου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἐσοῦσας τὸ πρῶτον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χαρκόβου ἐκ τοῦ ποῦ καὶ ἐλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ χημικοῦ - φαρμακολόγου, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐλαβε καὶ δίπλωμα ἱατροῦ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βαρσοβίας, καὶ τέλος δίπλωμα μετὰ τὴν ἐξειδίκευσιν τοῦ ἰατροῦ Μικροβιολόγου ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας.

Πρὸς εὐρύσιν τὸν μελετῶν του, ὁ κ. Κριθάρης μετέβη εἰς Παρίσιον. Ἐκεῖ ἀφ' οὗ ἐργάσθη ἐπὶ τῆς συμβιβάσεως τὸν μικροβίον, κατήρτισε μελέτην περὶ αὐτῆς τὴν ὁποῖαν νὰ ἐπέβαλεν εἰς τὸ Ἐπιστημονικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ τὸν Παρίσιον ἀποτελούμενον ἀπὸ διασημοῦς ἐπιστήμους, ὡς ὁ Λαδερν, ὁ Βένιπεργκ, καὶ ἄλλοι.

Τὸ Συμβούλιον, ἀνεγνώρισε κατόπιν ἐμπειριστικῶν ἐλέγχων, τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς μελέτης αὐτῆς, καὶ ἔσπευσε νὰ καλέσῃ τὸν κ. Κριθάρην καὶ νὰ τὸν διορίσῃ Βοηθὸν τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ διασημοῦ Μέντινκωφ. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ὁ κ. Κριθάρης παρέμεινε ἐπὶ ἑξαετίαν. Ἀπεχώρησε δὲ αὐτῆς λόγω τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγάλου πολέμου, μετὰ τὸν ἐπισπῶν τίτλον Βοηθοῦ τοῦ καθηγητοῦ Μέντινκωφ, καὶ μετῆς εἰς τὸν Καυκάσον τῆς Ρωσσίας ἐνθα καὶ παρέμεινε ἐπὶ ἐξέτητον ἀσκήν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ Μικροβιολόγου.

Ὅταν ἐξερράγη ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις ὁ κ. Κριθάρης κατέφυγεν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ πρῶτον εἰς τὴν ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα καὶ ἐγκατεστάθη. Ἐκεῖ ἤρκεσεν ἐπὶ ὅκασιαν τὸ ἐπάγγελμα τὸ. Ἐν Κωνσταντινούπολιν δὲ ἀκόμη εὐρισκόμενος ἐκλήθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὁ κ. Κριθάρης νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ πρῶτον ἐν τῇ θέσιν καθηγητοῦ τῆς Μικροβιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας καὶ ἄλλας μεγάλας ὁλοκῆς ἀμοιβὰς, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἤρξατο κατὰ ὁ κ. Κριθάρης ν' ἀναχωρήσῃ διότι ὑπῆρχε κίνδυνος συλλήψεως του ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἀποστολῆς του εἰς τὴν Ρωσίαν, διότι οἱ Τούρκοι εἶχον ἀγαθὰς σχέσεις μετὰ τοὺς Μπολσεβίκους.

ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Ἀναχωρήσας ὁ κ. Κριθάρης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετέβη εἰς Παρίσιον, ἐνθα καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸν Μικροβιολόγον. Εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρωτεύουσιν παρέμεινε ἐπὶ ὀκτώμητον εἰκοσέτιαν.

Ἐκεῖ πρὸς εἰς τὴν δημοσίευσιν πολλῶν καὶ ποικίλων ἰατρικῶν μελετῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μελέτῃς διὰ τὴν νῆαν τὸν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν τοῦ κορίκιου, μετὰ τοῦ φέρν Βλουκένταλ, Προέδρου τῆς Παγκο

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΤΟ "ΘΑΡΡΟΣ", ΤΗΣ ΣΥΜΥΡΝΗΣ

Συμπλήρωσε ιστορικός και θερμός πατριώτης, ζήσας από τα παιδικά του χρόνια εν Σμύρνη, είχε την ευγενή καλαιδέλεια να μας παραδώσει ένα φύλλον της ημερησίας εφημερίδας "Θάρρος", ητις εξέδιδετο εν Σμύρνη από του έτους 1912.

Διευθυνταί της εφημερίδος αυτής ήσαν οι: Σπυρίδης Σ. Σολωμονίδης και Χρήστος Κ. Σολωμονίδης. Το φύλλον αυτό φέρει ημερομηνία 8 Οκτωβρίου 1920 και αριθμό 2.586. Είς την πρώτη σελίδα του περιέχει κύριον άρθρον, σχετικόν με τους Κυθηρίους της Σμύρνης, οτινους, εις μια ιστορικὴν συνέντευξιν πεντακοσίων μελών της περιήρου «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Σμύρνης, ἀπερρέσαν· καὶ κατέβησαν εἰς Κύθηρα διὰ νὰ ψηφίσουν τοὺς υποψηφίους τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κατὰ τὰς μελλούσας νὰ διεξαχθούσιν τότε δημοτικαὶ ἐκλογαί.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι παρὰ ἓνα ὕμνον διὰ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Κυθηρίων, καὶ ἀποτελεῖ πλεὺς ἱστορικὸν κείμενον, ἐκρίναν σκόπιμον νὰ παραβέσωμεν ὁλόκληρον εἰς τὰς στήλας μας, διὰ νὰ περιωσθῇ, γάρ, τὴν μεταγενέστερον, πού θὰ ἠτοχολούτο μετὰ τὴν σύγκρουσιν ἱστορίαν τῆς νήσου μας.

Εἰς τὸ ἴδιον φύλλον καὶ τὴν ἴδιαν σελίδα περιέχεται καὶ περιγραφή τῆς συνέντευξος τῶν Κυθηρίων Σμύρνης ὑπὸ τὸν τίτλον «Παραδειγματικὴς πατριωτικῆς Κυθηρίας». Τὴν περιγραφήν αὐτὴν δὲ δημοσιεύσαμεν εἰς ἄλλο φύλλον τῆς «Φωνῆς» διὰ νὰ περιωσθῶν καὶ ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν συμπολιτῶν, οτινους ἐπετέλεσαν τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν καθορὰν τῶν Κυθηρίων Σμύρνης εἰς τὰ Κύθηρα. Τὸ κυρίον ἄρθρον τῆς εφημερίδος, τὸ ὁποῖον ἐν ἀρχῇ ἀναφέρουμεν, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

ΠΡΩΤΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

«Ἠγήθησαν ὅλου τοῦ λοιποῦ ἔθνους γενόμενοι πρῶτοι εἰς τὴν ἐλευθερίαν οἱ Ἐπτανήσιοι. Καὶ ἀπεδέχθησαν ἀντάξιοι αὐτῆς καταστάσεως τὸ ἀφρόγαλμα τῆς φυλῆς μας.

Πανταχοῦ ὁ ἑπτανήσιος, κατὰ τὰς μαύρας ἡμέρας τῆς δουλείας, ὑπῆρξεν ὁ θερμὸς ὁπαδὸς τῆς ἐλευθερίας, ὁ μάλλον ἀνεπτυγμένος, ὁ μάλλον φιλελευθερός καὶ πατριωτικὸς ἀδελφός μας.

Ἐν Σμύρνῃ ἴδιως, ὅπου ὅλους τοὺς ἑπτανήσιους ἀντιπροσέτευσεν ἡ μεγάλη παρειαὶ τῶν Κυθηρίων, καταστάσεως εἶχε καταστῆναι ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ ἀναπτυξίς, ἡ μεγάλη ἠθικὴ δύναμις τῆς Κυθηραϊκῆς παρειαί.

Καὶ εἰς τὴν σπλάγχχναν τῆς παρειαίς ἐκείνης ἀνεπηρέστη ὁ μάλλον δραστήριος, ὁ μάλλον προοδευτικὸς, ὁ μάλλον ἀνεπτυγμένος καὶ προηγουμένως ἡγήτορες τῆς Σμύρναϊκῆς κοινότητος.

Ἄλλ' αἱ φιλελευθεραὶ ἀρχαὶ τῶν καὶ αἱ προοδευτικαὶ τάσεις τὴν ἐπέδωκαν ὅτι βὰ ἀνεκδοκίμων μὲ τὴν καλῶσαν, μετὰ τὴν ὑπερδουρικὴν κἀκὴν τῶν τότε αὐτοχθόνων. Καὶ ἡ σύγκρουσις αὐτὴ ἔφερε διχνοσίαν, ἔφερε ζήλιας φαινομενικὰς, ἀλλ' οὐσιαστικῶς ἐνίσχυσε τὸν ἀγῶνα τῆς προόδου.

Καὶ εἰς τὴν σύγκρουσιν ταύτην τὸν νέον ἰδεὸν πρὸς τὴν παλαιὴν συντηρητικὴν ὁφείλει τὴν γεννησὶν τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐν ἡμετέροις μας, ἡ ἀρχαιότερα καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν συνδέσσωσιν «Αὐθάβεια», ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀειμένων Κυθηρίων πολιτῶν, Περὰν Βερνάρδου, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς προηγουμένης τότε Κυθηραϊκῆς παρειαί.

Καὶ ἐνίσχυσε τοὺς ἀντιπάλους ἡ προοδευτικότης, ἡ ἐλευθεροσπουή καὶ ἡ ἀποφασιστικότης καὶ ἐλκρικία εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς σκέψεις τῶν Κυθηρίων.

Καὶ σήμερον ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἀνταλγία. Κυθηριοὶ εἶναι οἱ δίδοντες εἰς τὴν πόλιν μας τὸ παράδειγμα τῆς δόσεως, τῆς πρωτοβουλίας, τῆς συνεργασίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ὅ,τι ἐγένετο χθὲς εἰς τὸ Λαϊκὸν Κέντρον τιμὰ καὶ ἐξείρηται διὰ πατριωτικὰ αἰσθημάτων τῶν Κυθηρίων συμπολιτῶν μας.

Οὐδὲ ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνιῇται τόσον πρὸς τὸν λαοφιλῆ συνειδήσει, οὕτως πρὸς τὴν πατριωτικὴν καὶ σκέψεις θετικώτεραι καὶ σοβαρώτεραι νὰ ἐξεπλάθωσιν.

Οἱ Κυθηριοὶ δλοὶ μὴ φωνῇ καὶ μὴ ψυχῇ κατεδίδασκαν καὶ ἀνοθεύσαν τὴν ἀντιβίωσιν, καὶ ἠπεσχεύθησαν πᾶσαν ἐνέργειαν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Ἐγχε εἰς τοὺς Κυθηρίους, οτινους καὶ πάλιν κατεβίβησαν ἐδῶ ὡς πρωτοπαρειαί τῆς προόδου καὶ τῆς πιστῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ὅλοι ἐκείνοι οἱ ἄνδρες, ὅλοι ἐκείνοι οἱ τοῖχοι καὶ ἀγνοὶ αἰσθηματισταί, οτινους συνιῇσαν εἰς τὸ Λαϊκὸν Κέντρον, ὠδηγοῦντο ἀπὸ εὐγενῆ ἰδεῶν ἐκδηλώσεως ἀδόλου πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ μάλλον ἀγνοῦ αἰσθηματισμοῦ τῆς πατρίδος.

Οἱ Κυθηριοὶ ἀνεδείχθησαν ἀντάξιοι τῶν προγόνων τῶν, ἀντάξιοι τῆς φήμης τῶν, ἀντάξιοι τῆς θέσεως τῶν ὁποῖαν δικαίως κατέχουσιν ἐν τῇ κοινότητι μας.

Πρὸ παντός δι' αὐτοὺς τὸ καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ τοὺς παρασύρῃ, κανεὶς νὰ τοὺς παραπλανήσῃ, κανεὶς νὰ

τοὺς παρακινήσῃ. Εἶναι ὁπιοὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ μέχρις ὅσων, διότι ὁ Βενιζελισμὸς ἐκπροσωπεῖ ὁμῶς τὸ ἰδανικὸν τῆς κατασκευαστικῆς φυλῆς μας. Καὶ τὴν ἀσυστάσιν τῶν ταύτην ἐκδηλώσεων εἰς Κυθηρίων θεωροῦντες ἀποκρίνουν ἐν ὅλῳ τὸν φίλον τῶν καὶ συνεργάτη τῶν, ἐάν οὗτος τυγχάνῃ ἐξ ὅσων τοῦ νέου καθεστώτος τοῦ διέποντος τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλοτε ἐλατρίευτο κυριολεκτικῶς ἐν Σμύρνῃ ὁ Κυθηρίος πολιτικὸς κ. Σπ. Στάης. Διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καθ' ἡν ἐποχὴν οὗτος ἠκολούθει τὴν τιμὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμένου Τρικυπύτη, οἱ Σμύρναϊοι Κυθηριοὶ ναυλοῦντες ἀνταπλοία μετέβαινον εἰς Κύθηρα, ἵνα ὑπερήφισον αὐτόν.

Σήμερον κ. Σπ. Στάης, ὁ τότε σὰς ἀπολαύσαντες ἄλλοτε συμπαθεῖς ἐν Σμύρνῃ, εἶναι κυριολεκτικῶς μισήτος.

Κανεὶς ἐκ τῶν Κυθηρίων δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ, ἀφ' οὗτο συνετέλεσε μετὰ τὴν Ἀντίδραση. Ἐλέχθη ὅτι ὁ πολιτικὸς οὗτος δὲ τολμήσῃ νὰ ἐλθῇ εἰς Σμύρνην. Δὲν τὸν συμβουλεύσαμεν νὰ διαπραγμὰ τὸν παρειαϊκὸν αὐτοῦ. Εἶναι τοιαύτη ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγανάκτησις τῶν Κυθηρίων, ὥστε πιθανὸν εἶναι νὰ προδῶσιν αὐτοὶ καὶ εἰς ὅτοια.

Ἡ χθεσινὴ Συνέλευσις τῶν συμπολιτῶν μας Κυθηρίων κατέδειξε τὰ ἄγνα τῶν Βενιζελικῶν αἰσθημάτων. Ὅλοι οἱ ρήτορες ἐδεδάσαν αὐτὰ, καὶ ὅλοι οἱ παρόντες κατεχειροκρότησαν τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπεσημειώσαμεν καὶ πάλιν καὶ τὰς προβλεπόμεναις τῶν συμπολιτῶν μας Κυθηρίων. Ὅπως πάντοτε οὐδεὶς κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους ἠγῆθησαν εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν περιστάσιν, οὕτω καὶ σήμερον δίδουσιν τὸ πατριωτικὸν παράδειγμα τῆς διὰ νομίμων μέσων ὑποστήριξεως τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Ἀς μιμηθῶσιν αὐτοὺς καὶ οἱ ἄλλοι δημότιοι τῶν δῆμων τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος. Ἀς τοὺς μιμηθῶσιν οἱ Μιτυληναῖοι, οἱ Χίοι, οἱ Σάμιοι, οἱ πολιτογραφηθέντες ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοδονατίας Μικρασιάται.

Πρέπει πρὸς πάντοτε ὁ ἐν τῇ Ἱωνίᾳ ἑλληνισμὸς διὰ τῶν παρειαϊκῶν ὁμοτήτων τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος νὰ καταδείξῃ τὴν αἰσθάνειαν, τὴν ποθεῖ καὶ πάλιν πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς σκέψεις τοῦ.

Τὸ «Θάρρος» θεωρεῖ ἐαυτὸ εὐτυχὲς διατυπῶν τὰς ἀγάνας καὶ πατριωτικὰς σκέψεις τῶν συμπολιτῶν μας Κυθηρίων.

Σ ἡ μ. «Φωνῇ» ἔς. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν ἀξίον νὰ τυχῇ ἡ διαίτησις προσοχῆς εἶναι ἡ ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενη πληροφορία, ὅτι ἰδρυτὴς τῆς ἐν Σμύρνῃ εφημερίδος «Ἀμάλθεια», ἥτο ὁ Κυθηρίος Περὰν Βερνάρδου. Προφανῶς ἐπρόκειτο περὶ μορφωμένου καὶ δραστήριου ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι Βερνάρδοι διεκρίθησαν ἐν Σμύρνῃ. Ἐνας τούτων ἦτο καὶ ὁ ἱατρὸς Χαράλαμπος Βερνάρδος, τὸ ὁποῖον τὴν διοργάνωσιν παραβέβαιμεν εἰς ἄλλην στήλην τῆς «Φωνῆς».

Οἱ Κυθηριοὶ τῆς Σμύρνης
ΧΑΡΑΛ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ

Οὗτος ἦτο ἱατρὸς. Ἐγενήθη ἐν Σμύρνῃ περὶ τὸ 1821 ἀπὸ γονεῶν Κυθηρίων. Ἠκολούθησε δι' κατ' ἀρχὰς μαθηματικὰς σπουδαίς εἰς τὴν Ἱόνιον Ἀκαδημίαν Κερκύρας. Ἀποφοίτησας διωρίσθη καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον Ναυπλίου. Ἐπειδὴ ὥρως ἐπέβλεπεν ἔδραν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐπορεύσατο εἰς ἱατρικὴν, καὶ ἀναγορεύθηκε διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς, ἐπείστεψεν εἰς Σμύρνην.

Ἐν Σμύρνῃ ἐδίδασκε μαθηματικὰ καὶ φιλοσοφίαν ἐπὶ πενταετίαν μέχρι τοῦ 1866. Κτὶ ἐπὶ διετίαν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς σχολῆς, διήρθε αὐτὴν ἀνὰ ἀμοιβὴν κατὰ τὰ ἔτη 1866 — 1878. Μαθηταὶ τοῦ ὑπῆρξαν ὁ ἱστορικὸς Παῦλος Καραλίδης, μετέπειτα καθηγητὴς τῆς ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, καὶ ὁ ἱατρὸς Νικόλαος Νικολαΐδης καὶ Ἰωάννης Βάρδας.

Ὁ Βερνάρδος ἐσύχναζεν εἰς τὸ Φαρμακεῖον «Μέλισσος» τοῦ Σ. Φακρινίδου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκειτο τότε εἰς τὸ λεγόμενον τρισταθιον τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, ἥτο δὲ ὁ ἀντιστοιχιστικὸς τύπος τοῦ ἱατροφιλισμοῦ. Ἐγκυκλοπαιδικώτερος εἰς τὰς γνώσεις του, καὶ φιλοδωρὸς εἰς τὰς σχέσεις του, οὐδέποτε ἐσύχναζε εἰς κοινωνικὰς συγκεντρώσεις. Ὁ ἴδιος διηγείτο δὲ ἀπὸ μόνον ἔτους νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἔσπρον, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ταξειδίον του εἰς Λιβόρνον.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη διήρθε δυνεῖαν τὸ Κεντρικὸν Παρενεργαγίαν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, κατὰ δὲ τὴν διετίαν 1876 — 1878 διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Εὐαγγελικῶν Σχολῶν, πρὸ τοῦ Γυμνασίου Πανακίας, καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐδρᾶσιν του ἐτιμῆθη διὰ τὸ χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Σαῦτορος. Ἀπέθανεν ὥρως ἐν μεγάλῃ νενία περὶ τὸ ἔτος 1890, ὅτε διὰ πολιτικῶν λόγων εἶχον κλειθεῖ ὁ δῶν ὁ δόξαστος ἐκκλησιαστικὸς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τότε ἱεροτελεστία, μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Δημογεροντίας, ἐκόμισαν ἐπ' ὧμων, τιμῆς ἔνεκεν, τὸν φέρετρόν του ἀπὸ τῆς ἐκδοῦς τοῦ νεκροταφείου μέχρι τοῦ τῶρου του.

Ἡ κλῆσις του ἔγινε δανιά τῇ κοινότητι, προσεκοιμήθη δὲ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ταφῆς του ὑπὸ τοῦ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

Ἦς γνωρίζουν οἱ συμπολιταί, εἰς τὴν ὁμορφὴν ἐκκλησίᾳ τῆς Νέας Ἰωνίας, εὑρε πρὸς τετραετίας τραγικὸν θάνατον ἐξ ἀναλίσσεως νεότητος, ὁ νεαρὸς σπουδαστὴς Λάμπρος Ἀνδρῆκου, υἱὸς τοῦ κ. Χρήστου Ἀνδρῆκου — γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ συμπολιτοῦ μας μεγαλοεπιχειρηματίου κ. Π. Βιαιοπούλου, καὶ τῆς ἀδελφῆς του κυρίας Εἰρήνης Πιπλῆ.

Ὁ θάνατος τοῦ ἀτυχοῦ νέου δὲν ὑπῆρξε δαρὴ πλῆγμα μόνον εἰς τὴν οἰκονομίαν του, καὶ τὰς οἰκονομίας τῶν βίαιον του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπώλεια διὰ τὴν νήσον μας. Διὰ τοῦτο ἀγάπα τὰ Κύθηρα, καὶ ἰδιαίτερως τὸ Διακρίσι, εἰς τὸ ὁποῖον πολλὰ ἔτη τῆς νεανικῆς του ζωῆς ὡς παραθεριστὴς εἰς αὐτὸ ἔπρασσε, καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἔτρεφε πολλὰ εὐγενῆ διειρα ἐξιστοισίως του.

Ἦς μνήμην τοῦ νέου αὐτοῦ ἡ οἰκονομία του, ἡ κ. Πιπλῆ καὶ ὁ κ. Βιαιοπούλου, ἀνήγαγον εἰς τὸ ἐν Βουλᾷ τοῦ Π. Παλῆρου Ἀσκητηεῖον τοῦ Ε. Ε. Σταυροῦ λαμπρὸν σῆμα, ἀντὶ ἐδραστήριας δαπάνης, πρὸς τιτίαν τῶν γραφείων τοῦ εὐαγιστοῦ Ἰδρυμάτος.

Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τοῦ οἰκονομίου αὐτοῦ ἐτελέσθη τὴν 31 Μαρτίου ἐ. ἐ. ἐν πάσῃ ἐπισημοτήτι, παρευριστὸν τὸν Προέδρου τοῦ Ε. Ε. Σ. κ. Γεωργακοπούλου, τὸν χοροστατήσαντος εἰς αὐτὴν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου, πολλῶν ἐπισήμων καὶ πλῆθους Κυθηρίων.

Μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ θαλλοῦτος ἀγαπᾶτο, ὁ πρόεδρος τοῦ Ε. Ε. Σ. ὠμίσαμεν ἔξωρα τὰ σπάνια χαρίσματα καὶ τὰς ὅλας ἀρετὰς τοῦ τότε πρῶτος ἐκλιπόντος νέου Λάμπρου Ἀνδρῆκου, εἰς ἀπρόσθετον, ὅτι ἡ μήτηρ του, ὁ θεὸς του κ. Βιαιοπούλου καὶ ἡ θεὰ του κ. Πιπλῆ ἐξέδησαν χριστιανικὰ τὸν πόνον τῶν διὰ μίας ὥρας τῶν πράξεων.

Ἀντὶ δηλαδὴ νὰ ἐκδηλώσωσιν αὐτὸν μετὰ μοιρολόγια, ἠθέλησαν νὰ ἀνακουφίσουν ὅλους τοὺς νέους οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται νὰ προσεγγύουν εἰς τὸ νοσοκομεῖα, καὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἰσὺν τῶν.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τοῦ λόγου τοῦ κ. Προέδρου προσεκάλεσε τὴν Ἀ. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὁποῖον ἀποκαλύψῃ τὴν ἐπὶ μαριόρῃ μορφήν τοῦ παιδιοῦ τοῦ οἰοῦ, ὡς ἔλεπεν, ἡ ἀπὸ τὸν ὕψιστον ἀνάγκη τῆς εἰς τὴν ἀποτέλεσμα τ' ἀγαθὰ ταῦτα δημιουργήματα.

Ἡ Ἀ. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπεκάλυψε τότε ἐν μέσῳ ζωηρῶς συγκινήσεως τὸν παρισταμένον τὴν πρωτομὴν τοῦ νέου, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὠμίησεν ἐπὶ τῇ ὑπερῷον αὐτοῦ, καὶ προσέειπεν ὅτι: ἡ εὐγενεστέρως προσφωρὰ καὶ ἡ ὠρασιότερα θυσία τῆς ὁποῖαν δύναται νὰ προσφέρῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν, εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπόνια, καὶ ἀκόμη ὅτι ἐκεῖν τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὸν διψωμένον αἰώνιον καὶ ἀθάνατον, εἶναι τὰ καλὰ ἔργα τῆς εὐνομενίας καὶ τῆς εὐεργεσίας πρὸς τὸν πλησίον.

Εἰς τὴν τελετὴν αὐτὴν ὠμίησεν ἐπίσης ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Ἀσκητηεῖου καὶ ὁ μηχανικὸς κ. Ε. Μπουροδῆμος. Ὁ λόγος τοῦ κ. Μπουροδῆμου ἦτο ἓνας θαυμάσιος ποιητικὸς ὕμνος τῶν ἀρετῶν τοῦ τέσου πρωτόφωτος ἀπὸ τῶν τῶν τῶν ἀντιπρῶτος ἐν τῇ ζωῇ του ἀντιπρῶτος νέου, ἐπρόσθενσε δὲ ὑψαίαν συγκίνησιν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, οἱ παριστάμενοι ἀπῆλθον μετὰ πλῆρη θαυμασμοῦ διὰ τὴν λαμπρὰν ὁργάνωσιν καὶ τὴν διοικησιν τοῦ Ἀσκητηεῖου Βουλᾶς, ὅμοιον τοῦ οἰοῦ, κατὰ τὰς βεβαιωτικὰς διαπιστώσεις προσωπικῶν τῶν ἑνῶν, οτινους ὑπερέστησαν εἰς τὸ διεκλῖν τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Ἰδρυμάτος, εἰς κομμίαν ἄλλων χώρων τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχει.

— «Ἐῴνη, Μάρκο!», εἶναι ἡ παραινετικὴ κραυγὴ τοῦ κ. Ἰσκα πρὸς τοὺς ἀγρότας μας νὰ ζητήσωσιν σύνταξιν.

— Ἀλλὰ Μάρκου, ὡς γνωστόν, λένε τὰ μούλια εἰς τὸ Τσίριον. — Πιθάνον νὰ θεωρῇ μούλια τὸν ἀγρότην μας ὁ κ. Ἰσκα, καὶ γι' αὐτὸ τοὺς προσαγορεύει Μάρκου!

Λογίον Στὶλίωνος Πιπτακῆ, ἐπιμελητοῦ τότε τοῦ Μουσείου τῆς Σχολῆς, μετὰ αὐτοσχεδίον ποιήμα, τὸ ὁποῖον ἤρριξε ἐν ἑξῆς:

Ἐμρὸς! Ἐμρὸς! Κομίσσετο τὸ φέρετρόν ἐπ' ὧμων τῆς Σμύρνης οἱ ἐπὶλεκτοὶ κ' ἐντὶμοὶ ὁριστεῖ! Μὴ τὸν ἐγκαταλείψῃς στὸν ἐσχατὸν τοῦ δρόμου ὡς τὸν ἐγκαταλείψαντες στὸν δρόμον τῆς ζωῆς! Καὶ τὸ ποίημα κατέληγεν ὡς ἀκολουθῶς:

Τὸ μέτωπον ὄψ' ὁ τὸ φῶς ἔλαμπε τῆς σοφίας, ἔκλυεν ὑπὸ τὸ δαρὸν φορτίον τῆς πεινᾶς. Τὸν ἀποτίοντες τιμὴν εἰς τὴν λευκὴν τοῦ κόμην, κῆρυττες πρὸς τὸ τῶρον του, ζητήσατε συγγνώμην.

Ἐκ τοῦ διδίου τοῦ Σόλωνος Βέρδα «Οἱ Ἕλληνες ἱατροὶ Σμύρνης».

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ

Περὶ τὰ τέλη Μαΐου ἐ. ἐ. ἀρχίζει ἡ ἐκτέλεσις διαφόρων γεωργικῶν καὶ ἐξυγιαστικῶν ἔργων ἐν τῇ νήσῳ μας, τῶν ὁποῖων αἱ ἐκτελέσεις μελετᾶται ἔχον ἤδη περατωθῇ.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΑ

Τὸ Νοσοκομεῖον Κυθηρίων ἐπὶ ἐνδομῇ ἤδη μετὰ τὸ ἀπαυτοῦμενον προσωπικῷ. Τοῦτο ἀποτελοῦν 27 προσωπικά κατανομήματα ὡς ἀκολουθῶς:

1) Διοικητικόν: Διευθυντὴς, γραμματεὺς, λογιστὴς, ἀποθηκάρχος.

2) Ὑγειονομικόν: Χειρουργὸς, παθολόγος, μαιευτὴρ, μικροβιολόγος, ἀκτινολόγος, βοηθὸς φαρμακείου.

3) Νοσηλευτικόν: Προϊσταμένη, μαῖα, πέντε πρακτικαὶ ἀδελφαί.

4) Βοηθητικόν: Μάγειρος, βοηθὸς μάγειρου, τέσσαρες καθαρίστριας — πλυντρία, θυρωρὸς, νυκτοφύλας καὶ ἐκτακτὸς ράπτρια.

Ἡ κῆσις τοῦ Νοσοκομείου κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ὁ ζωηροτάτη.

Ο ΡΑΔΙΟΦΑΡΟΣ

Ἦρριξαν εἰς τὴν παρὰ τὸν Ποταμὸν τοποθεσίαν Προφῆτης Ἥλιος αἱ ἐργασίαι τοῦ Ραδιοφάρου διὰ τὰ ἀεροπλάνα, αἱ ὁποῖα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπίθεσιν μηχανικοῦ καὶ ἐντοπίους ἐργάτας.

Οὕτω προστίθεται εἰς τὸν Ποταμὸν ἓνα ἀκόμη ἔργον χρησίμου διὰ τὸ Κράτος καὶ εἰς τὸν τόπον ὠφέλιμον.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ

Τὴν κατωτέρω ἐν περιλήψει διαθήκην τοῦ Φιλοῦτῃ Ἀρῶνῃ, περὶ τῆς ὁποίας καὶ παλαιότερα ἡσυχολήθημεν, ἐπαναφέρουμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ ἀναμνησκόμεν νὰ μάθωμεν τί ἐπὶ ταύτης ἐνηργήθη ἀπὸ τοὺς ὑποχρέους πρὸς τοῦτο.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΦΙΛ. ΑΡΩΝΗ

«... Ἀφῆκα καὶ διατάσσω ὅπως αἱ εἰς τὴν κυριότητά μου μετοχῇ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπ' αἰσῆ. 6068 τῆς πρώτης Ἰουλίου τοῦ ἐτους 1886, ὑπ' ἀριθ. 19.111 τῆς 24 Ἰουνίου τοῦ ἐτους 1887, ὑπ' ἀριθ. 7251 τῆς 1 Ἰουλίου τοῦ ἐτους 1886, ὑπ' ἀριθ. 6893 τῆς 31 Μαρτίου τοῦ ἐτους 1888, καὶ ὑπ' ἀριθ. 10.274 τῆς 1 Ἰουλίου